

at altsaa Godseierne ved at afflutte Contracter ville tage Hensyn til, hvorledes de blive affattede, og hvad Lovgivningingen foreskriver, hvorved det tilskyndeladende gunstige Resultat, der kunde opnaaes ved Loven, for en stor Deel vil falde bort. Smidlertid skal jeg dog ikke benægte, at Lovforslaget med nogle Endringer maaskee kan være en Forbedring og maaskee være Noget, som man temmelig nøie bør overveje, inden man slyder det bort, men jeg maa, som sagt, ønske, at det maa blive omhyggeligt overveiet, navnlig den Tanke, som indeholdes i § 1, førend man gaaer ind derpaa. Indholdet af denne Paragraph behager ikke mig.

R. Pedersen: Det er kun nogle Bemærkninger; jeg skal tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) hittede med Hensyn til det Kjøbenhavns Commune tilhørende Gods. Den ærede Rigsdagsmand sagde, hvad jeg finder meget rimeligt: fordi Kjøbenhavns Commune har faaet dette Gods skjænket, derfor skal den ikke give det bort; Kjøbenhavns Commune har beholdt den fulde Eiendomsret over dette Gods, idet det er Arvefæste uden Ret til at sælge eller pantsætte. Deri er jeg enig med ham, men denne Eiendomsret finder jeg dog er saa indskrænket, som den vel kan være. Paa hvilke Betingelser have Fæsterne nu dette Gods? De have et Arvefæste, hvor det er bestemt, hvilket Udbytte der skal svares af Gaarden nu og for evig, der kan hverken paalægges Noget med Hensyn til Indfæstning eller de aarlige Afgifter. Det har altid været Tilfældet, at dette Gods er gaaet i Arv fra den Ene til den Anden; har Fæsteren ingen Livsarvinger, kan han overlade det til sin Familie eller endog til Fremmede, om han ønsker det; det er altsaa kun i meget sjeldne Tilfælde, at en Gaard kan hjemfalde til Kjøbenhavns Commune som fæstledig. Den ærede Rigsdagsmand sagde: man maa ikke lægge Communalbestyrelsen til Last, at den søger at varetage Communitens Interesse ligeoverfor dette Gods; det er ogsaa billigt, men hvorledes varetager den Communitens Ret med Hensyn til dette Gods, da det nu er bestemt, at der hverken maa lægges Noget paa Indfæstningen eller de aarlige Afgifter? Den

ærede Rigsdagsmand sagde selv, at disse ere meget lave, og jeg tilstaaer, at det er Tilfældet; dette Gods har en særlig Begunstigelse fremfor andet Gods, men Kjøbenhavns Commune kan ikke forandre det gunstige Forhold, hvori disse Fæstere staae fremfor andre; der er fra Regjeringens Side taget saa betryggende Bestemmelser, at det ikke kan rokkes. Jeg kender en Mand, der svarer i aarlige herstabelige Afgifter, jeg erindrer ikke ret, om det er 16 eller 18 Rd.; denne Mand har sin Gaard paa samme Betingelser som andre Fæstere, han kan fæste sin Gaard bort til et af sine Børn, og hvis han ikke har Børn, kan han bortfæste den til en Fremmed. Der er altsaa ingen rimelig Udsigt til, at Magistraten eller Kjøbenhavns Commune kan faae dette Gods uden ved Slump. Han har allerede for nogle Aar siden budt for denne Gaard 8000 Rd., og naar man regner Renten deraf til 4 pCt., vilde Kjøbenhavns Commune altsaa faae i aarlig Indtægt af denne Gaard 320 Rd., men Communalbestyrelsen vilde ikke gaae ind derpaa; den fandt, at det var for lidt og foretrak langt hellere at have den etgang bestemte Indtægt af 16 eller 18 Rd. end at faae 320 Rd. Dersom det skal kaldes at sørge for Communitens Tærv, ja, saa kan jeg ikke have det Allermindste imod den Fremgangsmaade, som Kjøbenhavns Communalbestyrelse bruger ligeoverfor dette Gods. Den ærede Rigsdagsmand ved ligesaa godt som jeg, at der har været Tilfælde, hvor Kjøbenhavns Communalbestyrelse vent ud har havt Tab af dette Gods, ja, i de Aar, der svarede Krigsskat, troer jeg endog Kjøbenhavns Commune maatte give Penge til, fordi den havde dette Gods; ialtfald er det vist, at Indtægten er meget ringe, maaskee den endog reducerer sig til Null. Af det samme Hensyn til Communitens Tærv har Kjøbenhavns Communalbestyrelse ikke villet tage Hensyn til de meget hyppige og paa-trængende Forlangender, som Fæsterne i de 3 sidste Aar have fremsat om at faae dette Gods over paa en anden Maaade fra Communiten. Fæsterne have, iagtet de have saa sikkre Bestemmelser for deres og Families Besiddelse af disse Gaarde, dog for at faae en Rettighed, som de syntes, at de kunde have større Nytte af, villet paatage sig den dobbelte Udgift af,